EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

ضعف المسلمين أمام عدوهم الداء والدواء

Ḍaʿf al-muslimīn amāma ʿaduwwihim: al-dāʾ wa-l-dawāʾ

SLĂBICIUNEA MUSULMANILOR

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Slăbiciunea musulmanilor: cauze și remedii

ضعف المسلمين أمام عدوهم: الداء والدواء

Ḍaʿf al-muslimīn amāma ʿaduwwihim: al-dāʾ wa-l-dawāʾ

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: ضعف المسلمين أمام عدوهم: الداء والدواء
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz, Ḍaʿf al-muslimīn amāma ʿaduwwihim: al-dāʾ wa-l-dawāʾ. Riyāḍ: Dār Ibn al-Athīr, ediția I, 1430 H/2009. Prefață a editorului ediției arabe.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Prefața editorului ediției arabe 1
Slăbiciunea musulmanilor în fața dușmanului: boala și leacul 12
Obișnuirea cu umilința 13
Boala: neștiința 13
Iubirea pentru această lume și ura față de moarte 16
Leacul: cunoașterea 19
Pilda înaintașilor 20
Cunoașterea religiei și cunoașterea pentru viața lumească 21
Lupta și calea izbânzii 21
Pregătiți împotriva lor câtă putere puteți 22
Ajutorul nu vine decât de la Allah 23
Mijloacele izbânzii 26
Datoria conducătorilor și a învățaților 29
Încheiere 31
Glosar 34
Bibliografie 35
Indice 36

Prefața editorului ediției arabe

Laudă lui Allah, Domnul lumilor, care a spus în Cartea Sa cea nobilă:

﴿يَرْفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمْ وَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ دَرَجَٰتٍ﴾

Allah îi va înălța în trepte pe cei dintre voi care cred și pe cei cărora li s-a dat cunoaștere.

Coran 58:11, fragment

Binecuvântările și pacea fie asupra celui care a spus:

من سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله له به طريقاً إلى الجنة

„Celui care urmează o cale căutând cunoaștere, Allah îi ușurează prin aceasta o cale spre Paradis."[1]

Și asupra familiei sale, a companionilor săi și a celor care îl urmează până în Ziua Judecății. În cele ce urmează:

Este cunoscut că, pe măsură ce timpul trece și oamenii se îndepărtează de urmele mesajului adus de Muḥammad, se răspândește neștiința, se înmulțesc superstițiile și inovațiile, iar religia ajunge tot mai străină. Oamenii ajung astfel să creadă că religia este ceea ce au găsit la părinții lor, chiar dacă aceasta contrazice Legea cea dreaptă.

1 Muslim (4867).

Însă Profetul nostru — binecuvântările și pacea fie asupra lui — a vestit că un grup dintre musulmani va fi ajutat:

لا تزال طائفة من أمتي منصورين، لا يضرهم من خذلهم حتى تقوم الساعة

„Un grup din comunitatea mea va continua să fie ajutat. Cei care îl părăsesc nu-i vor face rău până când va veni Ceasul."[2]

El a mai vestit că Allah nu lasă pământul fără cineva care să le aducă locuitorilor săi dovada:

إن الله يبعث لهذه الأمة على رأس كل مائة سنة من يجدد لها دينها

„La începutul fiecărei sute de ani, Allah trimite acestei comunități pe cineva care să-i înnoiască religia."[3]

Slavă lui Allah, asemenea înnoitori continuă să apară în această comunitate atunci când religia ajunge tot mai străină și nevoia de ei crește. Printre ei se numără imamul Aḥmad ibn Ḥanbal, Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah și imamul Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb. Allah să aibă milă de ei toți!

Dintre ei face parte, în vremea noastră, venerabilul imam și model de urmat, shaykhul ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz — Allah să-l cuprindă în mila Sa cea largă! El este, fără îndoială, imamul acestui veac. În el s-au adunat însușiri bune care la alții se găsesc răspândite, astfel încât cu greu i-ai putea afla un egal printre învățați.

2 Al-Tirmidhī (2118) și Ibn Mājah (6).

3 Abū Dāwūd (3740).

يا رائد العلم في هذا الزمان ويا مجدد العصر في علم وأعمال

O, deschizător de drumuri în cunoașterea acestui timp, înnoitor al veacului prin știință și prin fapte!

حقاً فقد عرف التاريخ كوكبة مضيئة من صناديد وأبطال

Cu adevărat, istoria a cunoscut o constelație strălucitoare de oameni de seamă și de eroi.

مثل ابن حنبل أو مثل ابن تيمية أو البخاري في
إسناده العالي

Precum Ibn Ḥanbal, precum Ibn Taymiyyah sau al-Bukhārī, cu înaltul său lanț de transmitere.

لكنا يا حبيب القلب نبصرهم كأنما مثلوا في شخصك الغالي

Dar noi, o, iubit al inimii, îi vedem ca și cum s-ar fi întruchipat în prețioasa ta persoană.

Venerabilul imam ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz se numără printre învățații care pun în practică ceea ce știu — fără ca noi să-i atribuim curăție înaintea lui Allah. Ei sunt cei pe care Allah i-a lăudat în Cartea Sa cea măreață și pe care Profetul — binecuvântările și pacea fie asupra lui — i-a lăudat în Sunnah sa cea nobilă. Preaînaltul a spus:

﴿شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا
ج
بِٱلْقِسْطِ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ﴾

Allah mărturisește că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El; la fel, îngerii și cei care au cunoaștere. El statornicește dreptatea. Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El, Atotputernicul, Înțeleptul.

Coran 3:18

El, Slăvit și Preaînalt, a pomenit mărturia învățaților alături de mărturia Sa — Atotputernic și Măreț este El — și de mărturia îngerilor, cu privire la cel mai măreț lucru mărturisit: tawḥīd-ul. Tot astfel, în cuvintele Sale, Preaînaltul:

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

Spune: „Oare sunt egali cei care știu cu cei care nu știu?”

Coran 39:9, fragment

El, Slăvit și Preaînalt, a făcut astfel deosebire între învățați și cei neștiutori, negând că ar fi egali, precum în cuvintele Sale:

﴿أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ٱلْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰٓ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ﴾

Oare cel care știe că ceea ce ți-a fost trimis de Domnul tău este adevărul este asemenea celui orb? Numai cei înzestrați cu minte iau aminte.

Coran 13:19

De asemenea, venerabilul imam — Allah să aibă milă de el — se numără printre oamenii care se tem de Allah, cei care cunosc Legea Sa. Preaînaltul a spus:

﴿إِنَّمَا يَخْشَى ٱللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ ٱلْعُلَمَٰٓؤُا۟﴾

Dintre robii Săi, numai învățații se tem de Allah.

Coran 35:28, fragment

Aceasta fiindcă ei Îl cunosc cel mai bine pe Allah, Numele și Atributele Sale. Cu cât cineva Îl cunoaște mai bine pe Allah, cu atât se teme mai mult de El.

Venerabilul imam ʿAbd al-ʿAzīz — Allah să aibă milă de el — se numără printre moștenitorii profeților:

العلماء ورثة الأنبياء

„Învățații sunt moștenitorii profeților."

Ei nu au venit pentru această lume și pentru bunurile ei trecătoare:

إن الأنبياء لم يورثوا ديناراً ولا درهماً

„Profeții nu au lăsat moștenire nici dinari, nici dirhami."[4]

Misiunea lor este mai măreață și mai înaltă decât atât: să-i îndrume pe oameni către unicitatea lui Allah și către sinceritatea față de El și să-i călăuzească pe calea cea dreaptă a lui Allah. Venerabilului imam i se potrivește din plin cuvântul Preaînaltului:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَيَجۡعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وُدّٗا﴾

Celor care cred și săvârșesc fapte bune, Cel Milostiv le va dărui iubire.

Coran 19:96

Allah, Slăvit și Preaînalt, a pus iubirea pentru acest imam în inimile oamenilor: mari și mici, de rang înalt și de rând, bogați și săraci. Este o iubire sinceră, pentru Allah, pe care o simt în inimile lor față de acest mare imam, desprins de bunurile lumești. Mila lui Allah fie asupra lui!
Nădăjduim ca shaykhul să se numere printre cei despre care Trimisul ﷺ a spus:

خيركم من طال عمره وحسن عمله

„Cei mai buni dintre voi sunt cei care au o viață lungă și fapte bune."[5]

4 Al-Tirmidhī (2606), Abū Dāwūd (3157), Ibn Mājah (219) și al-Dārimī (346).
5 Al-Tirmidhī (2252).

Shaykhul a trăit optzeci și nouă de ani, petrecând cea mai mare parte a lor în cunoaștere, învățământ, emiterea de fatwa, chemarea la Allah, sprijinirea luptătorilor și apărarea cauzelor musulmanilor din întreaga lume.

S-a născut în orașul Riyāḍ, în luna Dhū al-Ḥijjah a anului 1330 H. La începutul studiilor sale încă vedea. În anul 1346 H, a fost atins de o boală a ochilor, din pricina căreia vederea i-a slăbit. Apoi a pierdut-o cu totul, la începutul lunii Muḥarram din anul 1350 H.

لو أن لي حيلة أهديته مقلي فليس شيء على شيخ الهدى غال

De aș avea vreo cale, i-aș dărui ochii mei: nimic nu este prea scump pentru shaykhul călăuzirii.

لكن عينيه في الميزان راجحة تزري بمليون من أبصار أمثالي

Dar ochii săi cântăresc mai greu în balanță și întrec un milion de ochi ai celor ca mine.

A început să studieze încă din copilărie și a memorat Coranul înainte de maturitate. Apoi a început să deprindă științele religioase și limba arabă de la numeroși învățați din Riyāḍ.

După această viață îndelungată de dăruire, cunoaștere, predare, îndemnare la bine și oprire de la rău, iată că acest cavaler a descălecat și și-a încredințat sufletul Creatorului său, după o luptă cu boala. Aceasta s-a petrecut în zorii zilei de joi, 27 Muḥarram 1420 H, în orașul al-Ṭā'if.

S-a transmis în mod autentic că Profetul nostru Muḥammad — cele mai bune binecuvântări și pacea deplină de la Domnul său fie asupra lui — a spus:

إن الله لا يقبض العلم انتزاعاً ينتزعه من العباد، ولكن يقبض العلم بقبض العلماء، حتى إذا لم يبق عالماً اتخذ الناس رؤوساً جهالاً

„Allah nu ia cunoașterea smulgând-o de la robi, ci ia cunoașterea prin moartea învățaților. Iar când nu mai rămâne niciun învățat, oamenii își iau drept conducători niște neștiutori…”[6]

Așadar, luarea cunoașterii înseamnă moartea învățaților evlavioși, a învățaților Legii, a celor care se tem de Allah.

De îndată ce au auzit vestea, oamenii au rămas înmărmuriți și au fost cuprinși de durere și tristețe. Nu au crezut-o până când Curtea Regală nu i-a anunțat decesul și nu a făcut cunoscut că rugăciunea funerară avea să fie săvârșită pentru el în Moscheea cea Sfântă, după rugăciunea de vineri, 28 Muḥarram 1420 H, iar înhumarea avea să aibă loc în cimitirul al-ʿAdl.

فجعت به الدنيا فكل مدينة تبكي على الإسلام والقرآن

Lumea a fost îndurerată de pierderea lui; fiecare cetate plânge pentru Islam și pentru Coran.

يوم الجنائز أنت أكبر شاهد للمفتري والعالم الرباني

O, zi a înmormântărilor, tu ești cea mai mare mărturie despre calomniator și despre învățatul evlavios.

6 Al-Bukhārī (98).

نرى جنازتكم جنازة أحمد أعني ابن حنبل أو فتى حران

Vedem în înmormântarea ta înmormântarea lui Aḥmad — îl am în vedere pe Ibn Ḥanbal — sau pe cea a tânărului din Ḥarrān.

جرح الجزيرة من فراقك نازف والرزء من دكا إلى تطوان

Rana Peninsulei sângerează din pricina despărțirii de tine, iar durerea se întinde de la Dhaka până la Tétouan.

واشتد في مصر العويل وطنجة وكتائب الأفغان والشيشان

Jalea s-a întețit în Egipt, în Tanger și printre oștile afganilor și cecenilor.

والمسلمون مصابهم بك واحد في كل بيت ضاق بالحدثان

Musulmanii împărtășesc aceeași durere pentru pierderea ta, în fiecare casă apăsată de nenorociri.

أبكيك ثم أقول يا نفس اصبري مات الرسول
المصطفى العدناني

Te plâng, apoi îmi spun: „O, suflete, ai răbdare! A murit și Trimisul cel ales, urmaș al lui ʿAdnān."

Ai înaintea ta, frate musulman și soră musulmană, această carte care descrie boala grea a comunității. Ea face parte din moștenirea sa de cunoaștere, binecuvântată. Imamul s-a bucurat de primire în rândul oamenilor: de seamă și de rând, bărbați și femei. Acesta este harul lui Allah, pe care îl dăruiește cui voiește, iar Allah este Stăpânul harului măreț.

Îl rog pe Allah Cel Măreț să facă această carte folositoare și să o primească drept o lucrare săvârșită numai pentru Fața Sa cea nobilă. Îl mai rog, Slăvit și Preaînalt este El, să-i dăruiască iertare

shaykhului și părintelui nostru, venerabilul shaykh ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz, pentru marile fapte pe care le-a oferit comunității musulmane, fapte pe care istoria învățaților le va consemna cu cerneală de aur.

فجزاك ربك خير ما جزى امرءاً نصر الشريعة
طيلة الأزمان

Domnul tău să te răsplătească cu cea mai bună răsplată dată unui om care a apărat Legea de-a lungul vremurilor!

وحباك تاج الفوز في دار الرضى ودخلت في أنس
من الريان

Să-ți dăruiască o cunună a izbânzii în lăcașul mulțumirii și să intri, în bucurie, pe poarta al-Rayyān!

وشربت من كأس يفيض رحيقه بالمسك في روح
وفي ريحان

Să bei dintr-o cupă al cărei nectar revarsă mireasmă de mosc, în tihnă și printre miresme!

في مقعد الصدق الذي جاءت به آي الكتاب
ومحكم الفرقان

În lăcașul adevărului vestit de versetele Cărții și de revelația limpede a Furqānului!

ورأيت ربك في جنان نعيمه وأجل فوز رؤية الرحمن

Să-L vezi pe Domnul tău în grădinile desfătării Sale; cea mai înaltă izbândă este vederea Celui Milostiv!

Allah știe mai bine și este Cel mai Înțelept. Allah să reverse binecuvântare, pace și belșug de bine asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei și companionilor săi și asupra celor care îi urmează în bine până în Ziua Judecății.

Slăbiciunea musulmanilor în fața dușmanului: boala și leacul

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Laudă lui Allah, Domnul lumilor! Sfârşitul cel bun le aparține celor temători de El. Binecuvântările și pacea fie asupra robului și Trimisului Său, cel căruia i-a încredințat revelația Sa și pe care l-a ales dintre făpturile Sale: Profetul, imamul și stăpânul nostru Muḥammad ibn ʿAbd Allāh ibn ʿAbd al-Muṭṭalib. Și asupra familiei și companionilor săi și asupra celor care urmează calea sa și se călăuzesc după îndrumarea lui până în Ziua Judecății. În cele ce urmează:

Gânditorii Islamului, cei cărora le pasă de religie și cei care cugetă îndelung s-au preocupat de starea musulmanilor și de situația în care au ajuns. Această chestiune i-a frământat mult. Au cercetat îndelung cauzele slăbiciunii musulmanilor, ale rămânerii lor în urmă în fața dușmanului, ale dezbinării și neînțelegerilor dintre ei și ale dominației dușmanului asupra lor, până într-acolo încât acesta le-a luat o parte din țări.

După ce au cunoscut aceste cauze — care sunt limpezi —, s-au preocupat și de aflarea leacului pentru cauzele acestei rămâneri în urmă și ale slăbiciunii. Leacurile sunt și ele cunoscute, dar trebuie răspândite și explicate. Căci descrierea bolii și apoi a leacului se numără printre cele mai importante mijloace de vindecare și însănătoșire.

Când bolnavul își cunoaște boala și leacul, este firesc să se grăbească să ia leacul și să-l folosească pentru boala sa. Aceasta

este firea omului cu judecată, care iubește viața și dorește să scape de boli: ține să cunoască atât boala, cât și leacul.

Obișnuirea cu umilința

Însă pe unii oameni boala îi biruiește și pune stăpânire pe ei, până când se împacă cu ea și chiar găsesc plăcere în ea, iar simțirea li se stinge. Nu le mai pasă de cel care le prescrie un leac, fiindcă boala le-a devenit deprindere și fire. Se simt bine cu ea și se mulțumesc să rămână astfel, din pricina stricării firii lor, a slăbirii discernământului și a stăpânirii poftelor asupra lor, a minții, inimii și purtărilor lor. Așa se întâmplă cu cei mai mulți oameni în privința bolilor religiei și a tratării lor.

Cei mai mulți au ajuns să găsească plăcere și tihnă în păstrarea bolilor și relelor lor, care i-au slăbit și le-au paralizat lucrarea. Nu-și mai simt cu adevărat boala, nici urmările ei și nici ceea ce aduce ea în această viață și în cea viitoare. Nu caută leacul și nu stăruie să-l obțină, chiar dacă le-ar fi prescris și explicat și s-ar afla aproape de ei. Nu-i preocupă aceasta. Cauza este înrădăcinarea bolii, împăcarea sufletului cu ea, neînțelegerea răului pe care îl face și lipsa unei înalte năzuințe de a dobândi lucrurile înalte.

Boala: neștiința

Învățații, oamenii cu gândire luminată, cei înzestrați cu discernământ pătrunzător și cu experiență în cunoașterea stării popoarelor, din acest veac și din cele anterioare, au explicat cauzele slăbiciunii musulmanilor și ale rămânerii lor în urmă. Tot ei au arătat mijloacele unui tratament folositor, rezultatele și urmările lui, atunci când leacul este folosit cum se cuvine.

Cauzele slăbiciunii, ale rămânerii în urmă și ale dominației dușmanilor se întorc la o singură cauză, din care s-au născut multe altele, și la un singur factor, din care s-au ivit mulți factori. Această cauză unică este neștiința: necunoașterea lui Allah, a religiei Sale și a urmărilor faptelor, care a cuprins majoritatea. Cunoașterea a ajuns puțină, iar neștiința a devenit precumpănitoare.

Din această neștiință s-au născut cauze și factori precum:

1. Iubirea pentru această lume și ura față de moarte.

2. Neglijarea rugăciunilor și urmarea poftelor.

3. Lipsa pregătirii în fața dușmanului și mulțumirea de a-și procura cele trebuincioase de la el.

4. Lipsa unei înalte năzuințe de a produce cele necesare din propriile țări și bogății. Din aceasta au rezultat și dezbinarea, neînțelegerile, lipsa unui cuvânt comun, a unității și a cooperării.

Din aceste cauze primejdioase, din roadele și urmările lor a venit slăbiciunea în fața dușmanului și rămânerea în urmă în toate, în afara celor pe care le-a voit Allah. De aici au venit îndreptarea către poftele oprite și preocuparea cu ceea ce abate de la calea lui Allah și de la călăuzire; lipsa pregătirii în fața dușmanului, atât în industrie, cât și în privința armamentului îndestulător care să-l descurajeze și să ajute la lupta împotriva lui și la redobândirea dreptului de la el; lipsa pregătirii trupești pentru luptă și necheltuirea banilor în ceea ce se cuvine pentru pregătirea în fața dușmanului, ferirea de răul lui și apărarea religiei și a țării.

Din această boală a izvorât goana după bunurile lumești prin orice mijloc și strângerea lor pe orice cale. Fiecare a ajuns să se preocupe numai de sine și de cele legate de țara sa, chiar dacă prin aceasta și-ar pierde religia sau cea mai mare parte a ei.

Aceasta este starea celor mai mulți și aceasta predomină astăzi în statele care se declară islamice. Putem chiar spune că aceasta este realitatea, în afara unor pregătiri și măsuri de apărare pe care Allah, Măreț și Preaînalt, le-a voit, dar care nu sunt depline și nu împlinesc cerința în toate privințele.

Dovada că cea mai mare cauză este necunoașterea lui Allah, a religiei Sale și a adevărurilor de care trebuie să ne ținem și pe care trebuie să le urmăm se află în cuvântul Profetului ﷺ din hadithul autentic:

من يرد الله به خيراً يفقهه في الدين

„Celui căruia Allah îi voiește binele îi dă înțelegerea religiei."

Cei doi shaykhi, al-Bukhārī și Muslim, l-au relatat în cele două Ṣaḥīḥ-uri. Alături de el sunt versete cu același înțeles și hadithuri care arată toate răutatea neștiinței și a urmărilor sale, sfârșitul ei și ceea ce decurge din ea. Coranul cel nobil este plin de condamnarea neștiinței și a celor neștiutori și de avertismente împotriva ei. Preaînaltul a spus:

﴿وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ﴾

Însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
Coran 6:111, fragment

Și a spus El, Preamăritul:

﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾

Cei mai mulți dintre ei nu pricep.
Coran 5:103, fragment

Există și alte versete care condamnă necunoașterea lui Allah, a religiei Sale și a dușmanului, precum și necunoașterea pregătirilor, a unității și a cooperării necesare. Din neștiință s-au născut cele pomenite mai înainte: dezbinarea, neînțelegerile, urmarea poftelor, neglijarea celor impuse de Allah, nepunerea Vieții de Apoi mai presus de această lume și lipsa unei legături sincere cu ea. Pe cei mai mulți nu-i preocupă decât viața aceasta trecătoare, așa cum se spune în versetul nobil din Cartea lui Allah:

﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ وَتَذَرُونَ ٱلْآخِرَةَ﴾

Nicidecum! Voi iubiți viața cea grabnică și lăsați deoparte Viața de Apoi.
Coran 75:20–21

Și după cum spune El, Măreț și Preaînalt:

﴿فَأَمَّا مَن طَغَىٰ وَءَاثَرَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ﴾

Cât despre cel care a depășit măsura și a ales viața lumească, Iadul îi va fi adăpostul.

Coran 79:37–39

Și alte asemenea versete.

Iubirea pentru această lume și ura față de moarte

Tot din neștiință s-au născut aceste nenorociri și urmări rele: iubirea pentru această lume, ura față de moarte, îndreptarea către pofte, neglijarea îndatoririlor și a rugăciunilor și neglijarea pregătirii în fața dușmanului sub toate aspectele, în afara celor pe care le-a voit Allah. De aici vin și dezbinarea, neînțelegerile, lipsa unității și a cooperării, precum și altele.

Neștiința este o boală grea, care omoară inimile și simțirea, slăbește trupurile și puterile și îi face pe cei cuprinși de ea asemenea vitelor. Nu-i preocupă decât poftele trupești și ale pântecelui, iar celelalte dorințe, precum locuințele și îmbrăcămintea, le urmează pe acestea. Inima celui neștiutor a slăbit, simțirea i-a slăbit, iar discernământul i s-a împuținat. Dincolo de pofta prezentă și de nevoia imediată, nu mai are nimic către care să tindă și spre care să dorească să privească.

În hadithul relatat de Aḥmad și de alții, cu un lanț bun de transmitere, de la Thawbān — Allah să fie mulțumit de el —, Profetul ﷺ a spus:

يوشك أن تداعى عليكم الأمم كما تداعى الأكلة على قصعتها. قيل: يا رسول الله، أمن قلة بنا؟ قال: لا، ولكنكم غثاء كغثاء السيل تنزع المهابة من قلوب عدوكم منكم ويوضع في قلوبكم الوهن. قالوا: يا رسول الله، وما الوهن؟ قال: حب الدنيا وكراهية الموت

„În curând, popoarele se vor chema unele pe altele împotriva voastră, așa cum cei care mănâncă se cheamă la vasul lor.” S-a întrebat: „O, Trimis al lui Allah, oare pentru că vom fi puțini?” El a răspuns: „Nu, ci veți fi ca spuma purtată de șuvoi. Teama de voi va fi smulsă din inimile dușmanului vostru, iar în inimile voastre va fi pusă slăbiciunea.” Ei au întrebat: „O, Trimis al lui Allah, ce este această slăbiciune?” El a răspuns: „Iubirea pentru această lume și ura față de moarte.”

Aḥmad și alții; lanț bun de transmitere.

Această slăbiciune pomenită în hadith s-a născut din neștiința care i-a făcut asemenea spumei purtate de șuvoi. Ei nu au discernământ cu privire la ceea ce li se cere, din pricina neștiinței care i-a adus în această stare.

Slăbiciunea i-a stăpânit și s-a așezat în inimile lor. Ei nu se pot ridica spre rangurile înalte, spre lupta pe calea lui Allah și spre înălțarea cuvântului Său, fiindcă iubirea lor pentru lume și pentru plăcerile ei — mâncăruri, băuturi, îmbrăcăminte, locuințe și altele — i-a ținut pe loc, departe de căutarea lucrurilor înalte și de lupta pe calea lui Allah. Se tem să nu piardă aceste lucruri.

Tot aceasta i-a făcut zgârciți, astfel încât averile nu mai sunt cheltuite decât pentru aceste pofte. Neștiința i-a lipsit de o conducere dreaptă, puternică și înrâuritoare, preocupată numai de înălțarea cuvântului lui Allah, de lupta pe calea Sa, de demnitatea și ocrotirea musulmanilor în fața dușmanului. O asemenea conducere ar pregăti mijloacele necesare, pe orice cale și prin orice mijloc, pentru a păstra, ocroti și înălța religia musulmanilor și pentru a le apăra țările, viețile și urmașii de dușman.

Răul neștiinței este mare, iar urmările sale sunt grele. Printre acestea se numără umilința musulmanilor în fața dușmanului, explicată de Profet ﷺ atunci când i-a asemănat cu spuma purtată de șuvoi. Între cauzele acestei stări se află dispariția fricii de ei din inimile dușmanilor lor. Dușmanii nu se mai tem de ei și nu-i mai prețuiesc, fiindcă le cunosc neștiința, goana după lume și alipirea de ea.

Dușmanul respectă puterea, avântul, înalta năzuință și marele sacrificiu pentru propriul principiu. Dacă vede că potrivnicul său nu are această năzuință și că îl preocupă numai poftele și câștigul imediat, îi oferă din acestea cât să-i slăbească puterea și să-l abată de la gândul de a lupta împotriva lui, lăsându-l ocupat cu iubirea lumii și cu urmarea poftelor.

Slăbiciunea a cuprins inimile și s-a înstăpânit asupra lor, în afara celor cruțați de Allah, iar aceștia sunt puțini. În general, musulmanii au slăbit în fața dușmanului. Teama de ei a fost smulsă din inimile dușmanilor, care nu-i mai iau în seamă, nu le acordă atenție și nu-i tratează cu dreptate. Le cunosc starea: știu că nu au putere, râvnă și răbdare în luptă, nici forța care să-i ajute să lupte, și că nu au făcut pregătirile necesare. De aceea, dușmanul îi disprețuiește și îi tratează ca un stăpân pe cel supus lui și ca un conducător pe cel condus. Ei stăruie nepăsători în iubirea lumii și în îndepărtarea de pricinile morții, în afara celor cărora Domnul tău le-a arătat milă. Caută pe orice cale să-și împlinească poftele dorite. Se tem de moarte și caută tratament și leac pentru orice boală, mică sau mare, de frica morții. Se feresc și să întreprindă ceva care ar putea duce la moarte și la încetarea acestor plăceri.

Leacul: cunoașterea
Cuvântul său ﷺ:

من يرد الله به خيراً يفقهه في الدين

„Celui căruia Allah îi voiește binele îi dă înțelegerea religiei."

arată că unul dintre semnele binelui și ale fericirii pentru om, popor și stat este dobândirea înțelegerii religiei. Preocuparea pentru înțelegerea religiei, pentru învățare și pentru cunoașterea limpede a îndatoririlor din viața aceasta și din cea viitoare se numără printre cele mai însemnate obligații. În aceasta se află un semn că Allah le-a voit binele.

Aceasta cuprinde, alături de pregătirea în fața dușmanului, împlinirea celor impuse de Allah, ferirea de cele oprite de El și respectarea hotarelor Sale.

Aceasta cuprinde și dezvoltarea în țările musulmanilor a industriei, pregătirii și puterii pe care le poate sprijini fiecare, prin orice mijloc, astfel încât cele trebuincioase să nu se afle la dușman. Dușmanul trebuie să le cunoască pregătirea și disponibilitatea, ca să se teamă de ei, să-i trateze cu dreptate, să le dea drepturile și să nu-și depășească măsura. Tot astfel, trebuie pregătite trupurile și înlăturat traiul îmbelșugat care slăbește puterile și inimile în fața luptei cu dușmanul, pentru ca ele să se întărească pentru luptă.

Înțelegerea religiei oferă și cunoașterea îndestulătoare despre Viața de Apoi, despre Paradis, desfătările, palatele și marele bine din el, precum și despre Foc, chinul, lanțurile și felurile pedepsei sale. Aceasta dă inimilor avânt în căutarea Vieții de Apoi, desprindere de lume, pregătire în fața dușmanilor și râvnă pentru lupta pe calea lui Allah și pentru moartea ca martir pe calea Sa, Slăvit și Preaînalt este El.

Înțelegerea religiei dă și poporului, și conducătorului întregul avânt în împlinirea a tot ceea ce Allah iubește și primește și în îndepărtarea de tot ceea ce Îl mânie, Slăvit și Preaînalt este El. Le trezește inimilor dorința deplină de a se uni cu ceilalți musulmani

și de a coopera cu ei împotriva dușmanului, de a împlini porunca lui Allah, de a judeca după Legea Sa și de a respecta hotarele Sale. Astfel se dobândește cooperarea în tot ceea ce iubesc Allah și robii Săi, căci cunoașterea folositoare cheamă la faptă, la întrajutorare, la sfătuire reciprocă și la cooperare în bine.

Ea le dă și râvna deplină de a împlini obligațiile, de a se feri de cele oprite, de a tânji după Viața de Apoi și de a nu urî moartea pentru adevăr, în lupta pe calea lui Allah și în înfruntarea dușmanului pentru a-și redobândi drepturile de la el.
Prin cunoaștere, viețile și averile sunt date cu ușurință pentru dobândirea mulțumirii lui Allah, pentru înălțarea cuvântului Său, pentru salvarea musulmanilor de sub dominația dușmanului și scăparea lor de încercările care i-au lovit. Sunt date pentru eliberarea celor neputincioși din mâinile dușmanilor și pentru păstrarea comunității musulmanilor și a teritoriilor lor, astfel încât țările și drepturile să nu le fie știrbite. Când însă domnește neștiința, se pierd toate acestea: drepturile, bunurile, cunoașterea, această punere a altora înaintea sinelui și această dăruire a vieților și averilor pentru adevăr. Poetul a spus:

ما يبلغ الأعداء من جاهل ما يبلغ الجاهل من نفسه

Dușmanii nu pot să-i facă unui neștiutor răul pe care neștiutorul și-l face singur.

Pilda înaintașilor

Cel care dorește Viața de Apoi, înălțarea cuvântului lui Allah și lupta pe calea Sa nu se află în această stare. În cele petrecute cu înaintașii noștri drepți, în vremea Profetului nostru — binecuvântările și pacea fie asupra lui —, în vremea companionilor săi de care Allah a fost mulțumit și a celor care le-au urmat calea, avem o pildă și o aducere-aminte. Ei au luptat, au făcut pregătirile necesare și au îndurat oboseala și suferința. Pilda lor ne îndeamnă să înălțăm cuvântul lui Allah, să luptăm pe calea Sa și să ne salvăm țările și popoarele din mâinile dușmanilor prin răbdare, îndurare și luptă; prin punerea Vieții de Apoi mai

presus de lume; prin dăruirea averii și a vieții pe calea lui Allah, Atotputernic și Măreț; prin pregătirea pentru luptă, deprinderea traiului aspru, răbdare și îndurare; prin pomenirea neîncetată a Vieții de Apoi și preocuparea pentru tot ceea ce ajută la înfruntarea dușmanilor. Toate acestea cer răbdare, cooperare, un cuvânt comun și rânduri unite, ca să se împlinească înălțarea cuvântului lui Allah și salvarea musulmanilor de uneltirea dușmanilor lor.

Cunoașterea religiei și cunoașterea pentru viața lumească

Dacă am cunoscut boala — care este limpede și vădită —, am înțeles că ea constă în răspândirea neștiinței, în lipsa învățării și a înțelegerii religiei, în îndepărtarea de cunoașterea Legii și în mulțumirea cu științe lumești care pregătesc numai pentru o funcție. Acestea nu sunt științele care înlătură dependența de dușmani, împlinesc porunca lui Allah și feresc de mânia Sa, Preamăritul. Sunt cunoștințe limitate și slabe, a căror țintă este doar pregătirea pentru o îndeletnicire lumească imediată, în țara și statul omului. Cunoscând acestea, avem datoria să tratăm boala prin cunoașterea religioasă. Puțini se preocupă de cunoașterea folositoare adusă de Cel Ales — binecuvântările și pacea fie asupra lui — și puțini se preocupă de pregătirea în fața dușmanilor, astfel încât poporul și statul să poată produce ceea ce îi scutește de dependența de ei.

Lupta și calea izbânzii

Boala este limpede și vădită. Ea este alcătuită din mai multe boli, născute din neștiință, îndepărtare și nepăsare. Moartea a ajuns înfricoșătoare, iar această lume este preferată și dorită. Lupta a ajuns o nălucă înspăimântătoare, pe care nu o acceptă decât puțini oameni. Ținta nu mai este înălțarea cuvântului lui Allah, ci naționalismul, patriotismul ori alte lucruri, în locul înălțării cuvântului Său, al arătării religiei Sale și al înlăturării a ceea ce se împotrivește acestora.

Pregătirea este slabă ori lipsește, iar țintele sunt strâmbe, în afara a ceea ce a voit Allah. Calea izbânzii, a înaintării în fața dușmanilor fără slăbiciune, a reușitei, a dobândirii rangurilor

înalte și a țintelor nobile, precum și a victoriei asupra dușmanilor, se află în preocuparea pentru cunoașterea folositoare și înțelegerea religiei. Ea se află în punerea mulțumirii lui Allah înaintea mâniei Sale, în grija față de cele impuse de El și în părăsirea celor oprite de El; în căința sinceră față de Allah pentru păcatele și lipsurile din trecut; în cooperarea deplină dintre stat și popor pentru ascultarea datorată lui Allah și Trimisului Său și pentru ferirea de cele oprite de Allah, Atotputernic și Măreț.

Pregătiți împotriva lor câtă putere puteți

Totodată, trebuie făcute pregătirile, așa cum a spus Allah, Slăvit și Preaînalt:

﴿وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا ٱسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ﴾

Pregătiți împotriva lor câtă putere puteți.
Coran 8:60, fragment

Și celelalte din cuprinsul versetului.
Trebuie făcută pregătirea trupească, materială și de orice alt fel, sub toate aspectele, ca să ne putem lipsi, prin cele dăruite de Allah, de ceea ce au dușmanii noștri. Este foarte greu să dobândești de la dușmani mijloacele cu care să lupți împotriva lor. Dacă dușmanul îți oprește armamentul, cu ce vei lupta, având și un discernământ slab și puțină cunoaștere? Trebuie deci pregătit ceea ce stă în putere. Aceasta este de ajuns, atât timp cât musulmanii urmăresc să scape de dependența de dușman, să-l înfrunte și să-și salveze țările; atât timp cât urmăresc să împlinească porunca lui Allah în țările Sale și să dobândească Viața de Apoi, făcând pentru toate acestea cât pot. Allah, Slăvit și Preaînalt, spune:

﴿وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا ٱسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ﴾

Pregătiți împotriva lor câtă putere puteți.
Coran 8:60, fragment

Și celelalte din cuprinsul versetului. El nu a spus: *„Pregătiți împotriva lor o putere egală cu puterea lor”*, căci aceasta poate să nu fie cu putință.

Ajutorul nu vine decât de la Allah

Dacă musulmanii sunt sinceri, se întrajutorează, fac împotriva dușmanului pregătirile pe care le pot și sprijină religia lui Allah, El îi ajută și le dă izbândă, Slăvit și Preaînalt este El. Îi pune în fața și deasupra dușmanului, nu sub el. Allah, al cărui cuvânt și a cărui făgăduință sunt adevărate, spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرۡكُمۡ وَيُثَبِّتۡ أَقۡدَامَكُمۡ﴾

O, voi cei care credeți! Dacă Îl sprijiniți pe Allah, El vă va sprijini și vă va întări pașii.

Coran 47:7

Allah nu este neputincios și nu are nevoie de oameni. El îi încearcă însă pe robii Săi buni prin cei răi, ca să arate sinceritatea celor sinceri și minciuna celor mincinoși, să-l deosebească pe cel care luptă de cel care nu luptă și pe cel care dorește izbăvirea de cel care nu o dorește. Altminteri, El poate să le dea izbândă apropiaților Săi și să-i nimicească pe dușmanii Săi fără război și fără să fie nevoie de luptă, pregătiri ori altele. El, Preamăritul, a spus:

﴿ذَٰلِكَ وَلَوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَٱنتَصَرَ مِنۡهُمۡ وَلَٰكِن لِّيَبۡلُوَاْ بَعۡضَكُم بِبَعۡضٖ﴾

Așa este. Dacă Allah ar voi, S-ar răzbuna El Însuși pe ei, dar vă pune la încercare pe unii prin alții.

Coran 47:4, fragment

El, Preamăritul, a mai spus în Sura al-Anfāl, despre întâmplarea de la Badr:

﴿وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ وَلِتَطۡمَئِنَّ بِهِۦ قُلُوبُكُمۡ﴾

Allah nu a făcut aceasta decât ca pe o veste bună și pentru ca inimile voastre să se liniștească prin ea.

Coran 8:10, fragment

Adică sprijinirea lor cu întăriri dintre îngeri. El, Preamăritul, a spus:

﴿وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ج

Ajutorul nu vine decât de la Allah. Allah este Atotputernic, Înțelept.

Coran 8:10, fragment

Tot astfel, în versetul din Sura Āl ʿImrān, Preaînaltul a spus:

﴿وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ لَكُمۡ وَلِتَطۡمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِۦ ۗ وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ﴾ قلے

Allah nu a făcut aceasta decât ca pe o veste bună pentru voi și pentru ca inimile voastre să se liniștească prin ea. Ajutorul nu vine decât de la Allah, Atotputernicul, Înțeleptul.

Coran 3:126

Ajutorul vine de la El, Măreț și Preaînalt. El a făcut însă întăririle prin îngeri, armamentul și averile dăruite și mulțimea oștenilor mijloace ale izbânzii, ale vestirii de bine și ale liniștii. Izbânda nu depinde de acestea. El, Preamăritul, a spus:

﴿كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةًۢ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ﴾

De câte ori o ceată mică a biruit o ceată numeroasă, cu îngăduința lui Allah! Iar Allah este cu cei răbdători.

Coran 2:249, fragment

La Badr, musulmanii erau puțin peste trei sute zece. Aveau puține arme și puține animale de călărie. După relatarea cunoscută, aveau șaptezeci de cămile, pe care se schimbau la călărie. Armamentul era puțin și, potrivit celor cunoscute, nu aveau decât doi cai. Oastea necredincioșilor număra în jur de o mie de oameni, cu o mare putere și multe arme. Când Allah a voit înfrângerea lor, i-a înfrânt, iar puterea și oștenii nu le-au folosit. Allah i-a biruit pe cei o mie, cu toată marea lor putere, prin cei puțin peste trei sute zece și prin puterea lor mică. Prin înlesnirea, ajutorul și sprijinul lui Allah, musulmanii au biruit: au luat șaptezeci de prizonieri dintre necredincioși și au ucis șaptezeci. Ceilalți au fugit, fără ca vreunul să se mai întoarcă spre altul. Toate acestea se numără printre semnele lui Allah și ajutorul Său.

În ziua coaliției, necredincioșii au atacat Medina cu zece mii de luptători din felurite triburi arabe, din Quraysh și din altele, și au asediat orașul. Profetul ﷺ a săpat șanțul, unul dintre mijloacele materiale ale izbânzii. Ei au rămas o vreme asediind Medina, apoi Allah i-a îndepărtat fără luptă. Le-a coborât frica în inimi și a trimis împotriva lor vânturile și oștiri de la El, până când nu au mai putut rămâne și s-au întors învinși în țările lor. Toate acestea sunt din ajutorul și sprijinul Său, Slăvit și Preaînalt.

Apoi au fost lipsiți de izbândă și nu l-au mai atacat pe Profet ﷺ la Medina. Dimpotrivă, el a pornit către ei la al-Ḥudaybiyyah și s-a încheiat pacea cunoscută. Apoi a pornit din nou împotriva lor, în Ramaḍān din al optulea an, iar Allah i-a deschis Mecca. După aceasta, oamenii au intrat în grupuri în religia lui Allah.

Așadar, izbânda se află în mâna lui Allah, Slăvit și Preaînalt, și El este Cel care le dă ajutor robilor Săi. El a poruncit însă folosirea mijloacelor, iar cel mai însemnat dintre acestea este ascultarea de Allah și de Trimisul Său ﷺ. Din ascultarea de Ei face parte învățarea și înțelegerea religiei, ca să cunoști judecata și Legea lui Allah pentru tine, cu privire la tine, la alții și la înfruntarea dușmanului; ca să faci pregătirile necesare, să te ferești de cele oprite de Allah, să împlinești obligațiile Sale și să-I respecți hotarele; ca să cooperezi cu frații tăi musulmani și să dăruiești ce ai mai scump din propria viață și avere pe calea lui Allah, Atotputernic și Măreț, pentru sprijinirea religiei Sale și înălțarea cuvântului Său, nu pentru o anumită patrie ori un anumit naționalism.

Mijloacele izbânzii

Aceasta este calea izbânzii asupra dușmanilor: învățarea Legii și înțelegerea religiei lui Allah de către conducători și supuși, de către cei mari și cei mici; apoi punerea lor în practică și părăsirea celor oprite de Allah în care ne aflăm. Preaînaltul a spus:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا۟ مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾

Allah nu schimbă starea unui neam până când acesta nu schimbă ceea ce este în sine.

Coran 13:11, fragment

Cel care dorește de la Allah izbândă, sprijin și înălțarea cuvântului trebuie să schimbe starea de păcate și fapte rele potrivnice poruncii lui Allah în care se află. Domnul tău, Măreț și Preaînalt, spune:

﴿وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ كَمَا ٱسْتَخْلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ ٱلَّذِى ٱرْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعْدِ
ج
خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا﴾

Allah le-a făgăduit acelora dintre voi care cred și săvârșesc fapte bune că îi va face urmași pe pământ, așa cum i-a făcut pe cei dinaintea lor; că le va întări religia pe care a ales-o pentru ei și le va preschimba frica în siguranță. Ei Mă adoră și nu-Mi asociază nimic.

Coran 24:55, fragment

Allah nu a spus: *„Allah le-a făgăduit celor care se trag din Quraysh ori arabilor sau celor care construiesc palate și extrag petrol…”* Dimpotrivă, El a legat această făgăduință de credința sinceră și de faptele bune, indiferent dacă oamenii sunt arabi sau nearabi.

Acestea sunt cauzele izbânzii și ale stăpânirii pe pământ: nu apartenența arabă și nici vreo altă apartenență, ci credința sinceră în Allah și în Trimisul Său și faptele bune. Aceasta este cauza, condiția și temelia de care depinde totul. Cel care se ține drept de ea are parte de întărire, de stăpânire pe pământ și de izbândă asupra dușmanilor. Celui care se abate de la ea nu-i sunt garantate nici victoria, nici ocrotirea, nici demnitatea. Un necredincios poate birui un alt necredincios, un răufăcător poate birui un alt răufăcător și un fățarnic poate fi ajutat împotriva altui fățarnic.

Dar izbânda garantată, făgăduită de Allah robilor Săi credincioși asupra dușmanilor lor, se dobândește numai prin condițiile și însușirile explicate de El, Preamăritul, Măreț și Preaînalt: credința sinceră și faptele bune.
Aceasta cuprinde sprijinirea religiei lui Allah. Preaînaltul a spus:

﴿وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا۟ بِٱلْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا۟ عَنِ ٱلْمُنكَرِ﴾

Allah îi va sprijini cu siguranță pe cei care Îl sprijină. Allah este Tare, Atotputernic. Aceștia sunt cei care, dacă le dăm putere pe pământ, împlinesc rugăciunea, dau zakāt, poruncesc binele și opresc răul.

Coran 22:40–41, fragment

Aceasta înseamnă sprijinirea religiei lui Allah. Cel care poruncește binele și oprește răul sprijină religia lui Allah, fiindcă aceasta cuprinde împlinirea obligațiilor Sale și părăsirea celor oprite de El. Preaînaltul a spus:

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ﴾

Voi sunteți cea mai bună comunitate adusă pentru oameni: porunciți binele, opriți răul și credeți în Allah.

Coran 3:110, fragment

Și a spus El, Preamăritul:

﴿وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى ٱلْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ﴾

Să fie dintre voi o comunitate care cheamă la bine, poruncește binele și oprește răul. Aceștia sunt cei care izbândesc.

Coran 3:104

Cei care izbândesc, sunt sprijiniți și au un sfârșit bun sunt cei care fac fapte bune, poruncesc binele, opresc răul, împlinesc rugăciunea, dau zakāt și Îl sprijină pe Allah, Atotputernic și Măreț. Ei sunt cei pomeniți în cuvântul Preaînaltului:

﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ﴾

Este o îndatorire pe care Ne-am luat-o să-i sprijinim pe credincioși.

Coran 30:47, fragment

Datoria conducătorilor și a învățaților

Leacul este limpede, iar tratamentul este vădit. Dar unde sunt cei care doresc leacul, cei care doresc tratamentul și cei care îl folosesc? Aceasta este datoria conducătorilor, a învățaților și a oamenilor de seamă de pretutindeni, din toate statele islamice, dacă sunt sinceri în chemarea la Islam. Ei trebuie să împlinească rugăciunea, să dea zakāt și să păzească acestea; să poruncească binele, să oprească răul, să dobândească înțelegerea religiei și să îndrepte programele școlare la toate nivelurile; să coopereze pentru a se sprijini reciproc în fața dușmanilor și pentru unitate, lucrând cu sinceritate numai pentru Allah, în adevăr și cu gândul la Viața de Apoi.

Astfel ajung să merite ajutorul și sprijinul lui Allah, Preamăritul, așa cum s-a întâmplat cu înaintașii noștri drepți, lucru cunoscut celor învățați.

Într-un trecut apropiat, imamul care a înnoit învățăturile Islamului în secolul al doisprezecelea al Hegirei, văzând marea neștiință, suspendarea rânduielilor Legii, răspândirea neștiinței în Peninsulă și în alte părți, puținătatea chemătorilor la Allah, Atotputernic și Măreț, și împărțirea locuitorilor Peninsulei în mici stătulețe, fără călăuzire și fără cunoaștere, a socotit că are datoria să cheme la Allah, Slăvit și Preaînalt. A socotit că trebuie să-i trezească asupra primejdiei în care căzuseră și să caute unirea lor în adevăr, sub un singur conducător care să împlinească între ei porunca lui Allah și sub care să lupte pe calea Sa.

S-a străduit pentru aceasta — Allah să aibă milă de el! —, a chemat la Allah, a luat legătura cu emirii și a scris scrisori despre tawḥīd, despre judecarea după Legea lui Allah și despre părăsirea asocierii. A rămas răbdător, așteptând răsplata Lui, după ce studiase și dobândise înțelegerea religiei de la învățații ținuturilor sale și de la alții. Apoi s-a străduit în chemarea la Allah, în lupta pe calea Sa și în unirea cuvântului oamenilor, mai întâi la Ḥuraymilāʾ, apoi la al-ʿUyaynah. După diferite întâmplări, s-a mutat la al-Dirʿiyyah. Muḥammad ibn Saʿūd — Allah să aibă milă de el — a încheiat cu el un legământ pentru lupta pe calea lui Allah și împlinirea poruncii Sale. Toți au fost sinceri, s-au sprijinit și au luptat, în pofida slăbiciunii lor, până când Allah le-a dat izbândă și sprijin. Au vestit tawḥīd-ul, i-au chemat pe oameni la adevăr și călăuzire și au judecat între robii lui Allah după Legea Sa. Pentru sinceritatea lor, pentru cererea ajutorului lui Allah și pentru buna lor intenție, Allah i-a sprijinit și i-a ajutat. Istoria lor le este cunoscută multora care au chiar și puțin discernământ.

Apoi, după o perioadă de slăbire a avântului și de dezbinare, a venit regele ʿAbd al-ʿAzīz — Allah să aibă milă de el — și s-a străduit cu grijă în această lucrare. A cerut ajutorul lui Allah, Preamăritul, apoi sprijinul oamenilor de cunoaștere, credință și discernământ. Allah l-a ajutat și l-a sprijinit, unind pentru el musulmanii din această Peninsulă într-un singur cuvânt, în judecarea după Legea lui Allah și în lupta pe calea Sa. Rânduiala sa s-a întărit, iar Peninsula, din nord până în sud și din răsărit până în apus, s-a unit în adevăr și călăuzire, prin sinceritate, luptă

și înălțarea cuvântului lui Allah, Preaînaltul. Așadar, exemplele sunt numeroase.

Tot astfel este cunoscută istoria lui Ṣalāḥ al-Dīn al-Ayyūbī, precum și cea a lui Maḥmūd Zankī.

Ceea ce vrem să arătăm este că, atunci când primii noștri înaintași drepți au fost sinceri în lupta lor, în vremea Profetului lor și după el, Allah le-a dat putere și le-a înălțat rangul. Ei au dobândit stăpânirea asupra celor două mari împărății: împărăția împăraților perși și cea a romanilor din al-Shām și din împrejurimi. Apoi, și pe cei veniți după ei, care au fost sinceri în religia lui Allah, El i-a sprijinit pentru sinceritatea și întrajutorarea lor în înălțarea cuvântului Său.

Apoi, în felurite vremuri, se ivesc oameni înzestrați cu sinceritate și curăție a intenției, care primesc sprijin și izbândă asupra dușmanului pe măsura sincerității, strădaniei și dăruirii lor.

Încheiere

Cel care le-a dat izbândă celor dintâi și celor de mai târziu este Allah, Atotputernic și Măreț, Slăvit și Preaînalt. El îl sprijină pe cel care Îl sprijină și îl lasă fără ajutor pe cel care Îl părăsește, după cum a spus Preaînaltul:

﴿أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُۥ﴾

Oare nu-i este Allah de ajuns robului Său?

Coran 39:36, fragment

Și a spus El, Preamăritul:

﴿وَإِن تَصْبِرُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا﴾

Dacă sunteți răbdători și vă temeți de Allah, uneltirea lor nu vă va face niciun rău.

Coran 3:120, fragment

Și a spus El, Atotputernic și Măreț:

﴿كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةًۢ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ﴾

De câte ori o ceată mică a biruit o ceată numeroasă, cu îngăduința lui Allah! Iar Allah este cu cei răbdători.

Coran 2:249, fragment

Însă nenorocirea vine din noi înșine, așa cum a spus El, Atotputernic și Măreț:

﴿وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُواْ عَن كَثِيرٍ﴾

Orice nenorocire vă lovește este din pricina celor săvârșite de mâinile voastre, iar El iartă multe.

Coran 42:30

Nenorocirea a venit din slăbiciunea musulmanilor, din delăsarea și neștiința lor, din punerea vieții trecătoare înaintea celei viitoare, din iubirea lor pentru lume și din ura față de moarte; din neîmplinirea celor impuse de Allah, din părăsirea rugăciunilor, din urmarea poftelor și a câștigului imediat, din stăruința în cele oprite, în cântece destrăbălate și în stricarea inimilor și a purtării, precum și din alte asemenea lucruri.

Din pricina acestora și a altora asemenea, Allah le-a dat dușmanilor putere asupra musulmanilor, după cum a spus El, Măreț și Preaînalt:

﴿وَإِذَآ أَرَدْنَآ أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا۟ فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا ٱلْقَوْلُ فَدَمَّرْنَـٰهَا تَدْمِيرًا﴾

Când voim să nimicim o cetate, le poruncim celor îmbuibați din ea, dar ei săvârșesc nelegiuiri în ea. Atunci cuvântul se împlinește împotriva ei și o nimicim cu desăvârșire.

Coran 17:16

Îl rugăm pe Allah, Atotputernic și Măreț, să ne dăruiască nouă, tuturor musulmanilor și conducătorilor lor căință față de El, statornicie în împlinirea poruncii Sale, cooperare în bine și în evlavie, pregătire în fața dușmanilor noștri, înțelegerea religiei, răbdare în cele care Îl mulțumesc și îndepărtare de cele care Îl mânie, Preamăritul. Îl mai rugăm să ne ocrotească pe toți de încercările care rătăcesc și de cauzele pedepselor, să dea izbândă religiei Sale, să-Și înalțe cuvântul și să-i lase fără ajutor pe dușmanii Săi; să-i unească pe musulmani în adevăr și călăuzire, să le îndrepte conducătorii și să le dăruiască discernământ. El este Auzitor, Apropiat.

Binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra stăpânului nostru Muḥammad, asupra familiei și companionilor săi.

Majmūʿ al-fatāwā, vol. 5, p. 101 — Shaykh ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz.

Glosar

Tawḥīd التوحيد

Unicitatea lui Allah și adorarea Lui fără a-I asocia pe nimeni.

Sunnah السنة

Învățătura și exemplul Profetului Muḥammad, transmise prin cuvintele, faptele și încuviințările sale.

Zakāt الزكاة

Dania obligatorie, datorată în condițiile stabilite de Legea islamică.

Furqān الفرقان

Criteriul care deosebește adevărul de fals; denumire a Coranului.

Viața de Apoi الآخرة

Viața de după moarte, cu învierea, judecata și răsplata.

Evlavie التقوى

Păzirea de neascultarea față de Allah prin împlinirea poruncilor Sale și evitarea celor oprite.

Cunoașterea religiei التفقه في الدين

Înțelegerea învățăturilor și a rânduielilor religiei pentru a le urma în faptă.

Bibliografie

1. Ibn Bāz, ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh. Ḍaʿf al-muslimīn amāma ʿaduwwihim: al-dāʾ wa-l-dawāʾ. Riyāḍ: Dār Ibn al-Athīr, ediția I, 1430 H/2009. Cu prefața editorului ediției arabe.

2. Ibn Bāz, ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh. Majmūʿ al-fatāwā, vol. 5, p. 101.

3. Coranul. Textul arab: Tanzil Project, Uthmani 1.1, https://tanzil.net, licență CC BY 3.0.

4. Al-Bukhārī. Aṣ-Ṣaḥīḥ.

5. Muslim. Aṣ-Ṣaḥīḥ.

6. Al-Tirmidhī. As-Sunan.

7. Abū Dāwūd. As-Sunan.

8. Ibn Mājah. As-Sunan.

9. Al-Dārimī. As-Sunan.

10. Aḥmad ibn Ḥanbal. Al-Musnad.

Indice

Badr	24, 25
conducătorilor	29, 33
cooperare	20, 21, 33
cunoașterea folositoare	20, 21, 22
cunoașterea religiei	21
industriei	19
iubirea pentru această lume	14, 16, 17
învățați	2, 5, 7, 29
moarte	14, 16, 17, 18, 32
Muḥammad ibn Saʿūd	30
neștiința	1, 13, 16, 17, 18, 20, 32
pregătirea	14, 19, 21, 22
rugăciunea	8, 28, 29
tawḥīd	4, 30
zakāt	28, 29

Conferință de ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz. Prefață a editorului ediției arabe. Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

INSTITUTUL TAWHID

Cunoaștere, credință și faptă

O conferință despre cauzele slăbiciunii musulmanilor și mijloacele îndreptării.

Ibn Bāz leagă neștiința și atașamentul față de această lume de pierderea puterii și a unității. El îndeamnă la cunoașterea religiei, împlinirea obligațiilor, cooperare și pregătire, sprijinindu-se pe Coran, Sunnah și exemple istorice.

Cu prefața editorului ediției arabe.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro